

Dosarul nr. 2ra-156/22
(2-19077993-01-2ra-04022022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Daguța)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentei Emilia Zglavoc, avocatul Alexandr Russu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ianina Osipova împotriva Emiliei Zglavoc cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de către reprezentantul apelantei Emilia Zglavoc, avocatul Alexandr Russu, a fost menținută hotărârea din 07 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La data de 14 ianuarie 2019, reclamanta Ianina Osipova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Emiliei Zglavoc cu privire la încasarea sumei în mărime de 15 880 euro cu titlu de împrumut, a sumei în mărime de 3921 euro și 92 cenți, cu titlu de dobândă de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în mărime de 6000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, între Ianina Osipova și Emilia Zglavoc a fost încheiat un contract de împrumut, care a fost reconfirmat de Emilia Zglavoc prin recipisa întocmită la 18 ianuarie 2016, prin care Emilia Zglavoc a reconfirmat că a primit cu împrumut și s-a obligat să restituie suma în mărime de 14 800 euro, precum și să plătească dobânda în mărime de 1080 euro, pentru perioada de 72 de luni, iar în total pârâta s-a obligat să restituie reclamantei suma în mărime de 15 880 euro.

A menționat reclamanta că, în legătură cu faptul că, Emilia Zglavoc nu își onora obligația de restituire a împrumutului, la data de 14 iulie 2016, reclamanta printr-o notificare a solicitat pârâtei restituirea împrumutului, acordând acesteia un termen de până la 27 iulie 2016, la fel, a subliniat reclamanta că, a mai expediat anterior, în adresa pârâtei reclamații cu privire la restituirea datoriei și la data de 17 iulie 2016, la 28 noiembrie 2018, dovada recepționării fiind avizul poștal anexat la materialele cauzei.

A mai afirmat reclamanta că, la somația din 14 iulie 2016 de restituire a împrumutului, pârâta Emilia Zglavoc a oferit răspunsul scris precum că nu este de acord cu termenul restituirii împrumutului și că cerințele înaintate de reclamantă sunt aberante și lipsite de suport juridic.

A reținut reclamanta că, a calculat dobânda de întârziere pentru perioada 28 iulie 2016 - 28 noiembrie 2018, care constituie suma în mărime de 6230 euro și 83 cenți și pe care solicită a fi încasată de la pârâtă.

La data de 23 mai 2019, reclamanta, prin intermediul reprezentantului acesteia, avocatul Victoria Burduja, a depus o cerere de chemare în judecată în sensul micșorării cuantumului pretențiilor formulate anterior în partea dobânzii de întârziere, indicând că, reieșind din recipisa întocmită de către pârâtă la 18 ianuarie 2016, împrumutul și dobânda în sumă totală de 15 880 euro, urma a fi restituită după înstrăinarea de către pârâtă a imobilului din mun. XXXXX, str. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, astfel, a subliniat reclamanta că, din Registrul Bunurilor Imobile se constată că, bunul imobil menționat a fost înstrăinat prin contractul de vânzare-cumpărare din 20 octombrie 2017, însă pârâta nu a restituit împrumutul și nu a plătit dobânda stabilită, astfel, prin cererea de micșorare a pretențiilor, reclamanta pretinde la încasarea din contul pârâtei a sumei în mărime de 14 800 euro, cu titlu de împrumut, a sumei în mărime de 1080 euro, cu titlu de dobândă, a sumei în mărime de 3921 euro și 92 cenți, cu titlu de dobândă de întârziere calculată pentru perioada 20 octombrie 2017 – 28 noiembrie 2018, iar în total pretinde la încasarea sumei în mărime de 19 801 euro și 92 cenți.

Prin hotărârea din 07 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea de la Emilia Zglavoc în beneficiul Ianinei Osipova suma în lei moldovenești echivalentă cu valoare a 14 800 euro, conform cursului valutar BNM la data executării prezentei hotărâri, cu titlu de împrumut, suma în lei moldovenești echivalentă cu valoare a 1080 euro, conform cursului valutar BNM la data executării prezentei hotărâri, cu titlu de dobândă, suma în lei moldovenești echivalentă cu valoare a 1893 euro și 79 cenți, conform cursului valutar BNM la data executării prezentei hotărâri cu titlu de dobândă de întârziere, precum și suma de 6000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat, iar în total s-a încasat suma în lei moldovenești echivalentă cu valoare a 17 773 euro și 79 cenți, conform cursului valutar BNM la data executării prezentei hotărâri și suma în mărime de 6000 lei. De asemenea, s-a încasat de la Emilia Zglavoc în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 4523 lei și 93 bani. În rest, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de către reprezentantul apelantei Emilia Zglavoc, avocatul Alexandr Russu, a fost menținută hotărârea din 07 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță, urmează a fi menținută, ca fiind legală și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 14 ianuarie 2019, reclamanta Ianina Osipova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Emiliei Zglavoc cu privire la încasarea sumei în mărime de 15 880 euro cu titlu de împrumut, a sumei în mărime de 3921 euro și 92 cenți, cu titlu de dobândă de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în mărime de 6000 lei.

Astfel, instanța de apel a constatat că, din conținutul recipisei întocmite la data de 18 ianuarie 2016, reiese că aceasta conține toate elementele esențiale ale contractului de împrumut, și anume: părțile contractului (împrumutător Ianina Osipova și împrumutatul Emilia Zglavoc), obiectul contractului (împrumut în suma de 14 800 euro), termenul de restituire (scadența împrumutului), ceea ce în total reprezintă conținutul contractului de împrumut, prin urmare, recipisa întocmită și semnată la 18 ianuarie 2016, prezentată în original de reclamantă în prezenta cauza civilă, urmează a fi interpretată în sensul art. 867 alin.(1) Cod civil (în vigoare la data producerii faptului juridic), care stipulează că, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să de-a în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Astfel, în urma studierii materialelor dosarului, instanța de apel a observat că, recipisa întocmită de pârâta Emilia Zglavoc urmează a fi considerată un contract de împrumut or, aceasta conține toate elementele esențiale pentru a constata acest fapt, în temeiul căruia instanța de judecată a stabilit prezența unui raport obligațional de împrumut încheiat între părți la 18 ianuarie 2016, în conformitate cu care, pârâta Emilia Zglavoc a primit de la reclamanta Ianina Osipova suma în mărime de 14 800 euro, cu titlu de împrumut și s-a obligat de a-l restitui și de a plăti dobânda stabilită, în termen condiționat prin vânzarea casei de locuit individuale a pârâtei amplasate în mun. XXXXX, str. XXXXX.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis asupra temeiniciei hotărârii primei instanțe, în partea în care a dispus spre încasare, suma în mărime de 14 800 euro, cu titlu de datorie, urmare a cărui fapt, Colegiul a menționat că, prima instanță, corect a stabilit și temeinicia parțială a pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere pretinsă a fi încasată în mărime de 3921 euro și 92 cenți, acesta fiind un drept al reclamantei, dat fiind faptul că, dobânda de întârziere prevăzută de art. 619 Cod civil (în vigoare la data producerii faptului juridic), reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea mijloacelor financiare străine peste termenul de restituire de către pârât, astfel, prima instanță, just a învederat că, reclamanta eronat a calculat dobânda de întârziere din suma totală pretinsă a fi încasată și care includea atât împrumutul în sumă de 14 800 euro, cât și dobânda contractuală în sumă de 1080 euro, or, dobânzile de întârziere nu se aplică la dobânzi, urmare a cărui fapt, prima instanță, întemeiat a intervenit și a calculat dobânda de întârziere doar din suma împrumutului, care la caz este de 14 800 euro și reieșind din termenul scadent dedus, just a calculat dobânda de întârziere pentru perioada 21 noiembrie 2017 – 07 iulie 2020 în sumă de 1893 euro și 79 cenți, constatând pe cale de consecință, pretenția reclamantei privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime ce depășește suma de 1893 euro și 79 cenți, ca fiind neîntemeiată.

În concluzie, instanța de apel a atestat netemeinicia în ansamblu a cererii de apel declarată, dat fiind faptul că, în susținerea acesteia, apelanta nu a adus nici o probă, or, instanța de apel a reținut că, apelul este continuarea fondului, astfel, apelanta urma să administreze probe, să anexeze acte și alt material probator care ar răsturna soluția primei instanțe, acțiuni care la caz, nu au fost întreprinse de către apelantă, astfel, se constată formalitatea cererii de apel, în asemenea circumstanțe, Colegiul indică asupra temeiniciei hotărârii date de prima instanță, or, în conformitate cu art.118 alin.(1) Cod

de procedură civilă, rezultă că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Din considerentele menționate, Colegiul conchide că, instanța de apel a constatat cu certitudine că, soluția primei instanțe, este una corectă, întemeiată și legală, iar cererea de apel este una formală, declarată din simplul dezacord cu soluția primei instanțe, urmare a cărui fapt, aceasta urmează a fi respinsă iar hotărârea primei instanțe menținută.

La 23 decembrie 2021, reprezentantul recurentei Emilia Zglavoc, avocatul Alexandr Russu a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii primei instanțe din 07 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii sau remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului depus, reprezentantul recurentei, a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, reprezentantul recurentei Emilia Zglavoc, avocatul Alexandr Russu, a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței vizate sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 04 februarie 2022, instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 230).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 29 septembrie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 23 decembrie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea prin intermediul oficiului poștal a copiei deciziei integrale participanților la proces la 15 noiembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, conform scrisorii de însoțire (f.d. 181), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la actele cauzei lipsesc. Astfel, cererea de recurs declarată este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarată de către reprezentantul recurentei Emilia Zglavoc, avocatul Alexandr Russu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul recurentei Emilia Zglavoc, avocatul Alexandr Russu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentei Emilia Zglavoc, avocatul Alexandr Russu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurentei Emilia Zglavoc, avocatul Alexandr Russu, împotriva deciziei din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat